

Nr 248.

Av herr **Holmgren**, om tilläggspensioner åt visst pensionsberättigat manskap vid marinen.

Pensioneringen av flottans pensionsberättigade manskap sker genom flottans pensionskassa enligt de grunder, som fastställts genom reglemente den 31 oktober 1879 angående pensionering av flottans och lotsverkets gemenskap, varjämte manskapet i vissa fall kan komma i åtnjutande av ett av 1909 års riksdag medgivet årligt tillägg av 25 kronor. Vidare åtnjuta de, som avskedats med eller efter utgången av år 1918, enligt 1918 års riksdags beslut viss tilläggspension samt pensionstillägg enligt kungl. kungörelsen den 15 juni 1922 och pensionsförhöjning enligt kungl. kungörelsen den 18 juni 1925.

Visst namngivet manskap har emellertid genom beslut av 1920 års riksdag erhållit större tilläggspension än den eljest enligt 1918 års riksdagsbeslut utgående, men äga däremot icke åtnjuta pensionsförhöjning II enligt kungl. kungörelsen den 18 juni 1925. Kungl. Maj:t föreslog nämligen i proposition nr 375 till 1920 års riksdag — under framhållande av att de dåvarande pensionerna för manskap syntes otillräckliga samt att tillfällig pensionsförbättring tillerkänts bl. a. underofficerare vid marinen — att visst namngivet manskap (tillsammans 41 man), vilket den 1 oktober 1919 uppnått pensionsåldern, skulle medgivas ytterligare tilläggspension med sådant belopp, att pensionsbeloppet vid en tjänstetid av 20 år komme att utgöra för manskap i 1:a lönegraden högst 1,000 kronor i stället för 700 kronor enligt 1918 års beslut och i andra lönegraden högst 850 kronor i stället för 550 kronor enligt 1918 års riksdagsbeslut. Samtidigt föreslog Kungl. Maj:t också, att visst namngivet manskap (13 man), vilket ej uppnått för pensions åtnjutande stadgad ålder eller tjänstetid, men som på grund av sjukdom var otjänstbart, skulle erhålla tilläggspension enligt enahanda grunder som det namngivna överåriga manskapet, varvid skulle iakttagas, att dessa pensionstagare vid avskedet skulle anses innehava minst 20 tjänsteår, samt att pensionsbeloppet i förekommande fall skulle minskas med det livräntebelopp, som kunde utgå till vederbörande på grund av militärsättningsförordningen. Dessa Kungl. Maj:ts förslag vunno riksdagens bifall.

På grund av att 1920 års riksdagsbeslut blott gällde visst namngivet manskap, har sådant manskap, som efter den 1 oktober 1919 blivit berättigat till pension, icke kunnat komma i åtnjutande av samma pensionsförmåner som ovan omförmälda manskap. Hos Kungl. Maj:t har flertalet av dessa, som ent-

ledigats från sin anställning vid marinen efter den 1 oktober 1919, anhållit att få komma i åtnjutande av samma pension som dem, vilka fingo sina pensioner reglerade av 1920 års riksdag, men hava deras framställningar icke för- anlett någon Kungl. Maj:ts vidare åtgärd. Det synes emellertid vara prin- cipiellt oriktigt, att dessa skola bliva sämre ställda, då de hava lika stort be- hov av förhöjd pension som de i 1920 års beslut inrymda och i fråga om kom- petens äro med dem jämställda, och det torde heller icke vara riksdagens me- ning, att de skola ha lägre pension.

Efter beslut av 1929 års riksdag hava provisoriska pensioneringsbestäm- melser utfärdats att tillvidare gälla beträffande bl. a. flaggkorpraler och högbåtsmän, och då det säkerligen kan antagas, att flertalet, om icke rentav alla, ännu i tjänst kvarstående överåriga underbefäl komma att beredas plats i dessa nya beställningar, synes en allmän reglering av sjömanskårens pen- sionsväsende, varom vissa myndigheter framställt förslag i samband med in- sändande av ovannämnda underdåniga framställningar, icke vara erforderlig. De, som avskedats efter den 1 oktober 1919 och som icke innehaft någon av de nyinrättade manskapsbeställningarna för flaggkorpraler och högbåtsmän och därför ej heller kunna få åtnjuta den för dessa beställningshavare bestämda pensionen, synas emellertid böra bli tillerkända samma pensionsförmåner, som de i 1920 års riksdagsbeslut nämnda, och därvid synas de i beslutet böra namn- givas. Dessa, som böra göras likaberättigade i fråga om pension med de i 1920 års riksdagsbeslut nämnda äro: förra korpralerna 3. yrkeskompaniet nr 128 Gustafsson, 3. yrkeskompaniet nr 307 Hedlund, 1. eldarekompaniet nr 14 Lindroth, 1. eldarekompaniet nr 103 Blomqvist, 1. eldarekompaniet nr 148 Askeroth, 1. ekonomikompaniet nr 205 Andersson, 1. ekonomikompaniet nr 123 Pettersson samt 2. yrkeskompaniet nr 617 Wallerström.

På grund av det sålunda anförda hemställes,

att riksdagen måtte besluta, att ovan angivna pensionsbe- rättigade manskap vid marinen skall äga från ordinarie för- slagsanslaget till pensionering av flottans gemenskap uppbära tilläggspensioner efter samma grunder, som bestämts av 1920 års riksdag för visst i Kungl. Maj:ts proposition nr 375/1920 namngivet manskap, dock att nämnda manskap — i likhet med vad bestämts rörande de av 1920 års riksdag pensione- rade — icke skall äga åtnjuta pensionsförhöjning II enligt be- stämmelserna i kungl. kungörelsen den 18 juni 1925.

Stockholm den 21 januari 1930.

Bj. Holmgren.